

الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ

له نعمان بن بشير رضي الله عنه خحه روايت دي وايي چي له رسول الله صلى الله عليه وسلم خحه مي اوربدي دي چي فرمايل يي: «الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ»، ثُمَّ قَرَأَ: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». «دعا عبادت دي» بيا يي - دا آيت - ولوست: «{وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ} [غافر: 60]». «او ستاسو رب فرمايي: تاسو ما وبلئ چي زه ستاسو دعا قبوله كرم، بيشكه هغه كسان چي زما له عبادت نه [تكبر كوي، ژر ده چي دوي به دوزخ ته ننوخي، په داسي حال كې چي خوار او ذليله به وي» [غافر: 60].

[صحیح]

رسول لله صلى الله عليه وسلم خبر ورکوي چي دعا عبادت دي، نو واجب دي چي ټوله يوازې د الله تعالى لپاره وي، برابره خبره ده که هغه دعا وي او يا غوښتنه، چي د الله تعالى خحه هغه خه وغواړي چي گټه ورته رسوي، او له هغه خه نه يي وساتي چي په دنيا او آخرت کې ورته زيان رسوي، او يا دا چي د عبادت دعا وي، چي هغه له هر هغه خه نه عبارت ده چي الله تعالى يي له ويناوو، ښکاره او پټو کړنو، قلبي، بدني او مالي عبادتونو خحه خوښوي. بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم پدې خبره ثبوت وړاندې کړ، ويې ويل چي الله تعالى فرمايلي دي: {ادعوني أستجب لكم إن الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون جهنم داخرين}. {ما وبلئ چي زه ستاسو دعا قبوله كرم، بيشكه هغه كسان {چي زما له عبادت نه تكبر كوي، ژر ده چي دوي به دوزخ ته ننوخي، په داسي حال كې چي خوار او ذليله به وي

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/5496>

